

BRZUCHOWY (3) *ai*

o jasne.

sg f N brzuchowā (1). ◊ *pl N m pers* brzuchowi (1). ◊ *L* brzuchowych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „brzuch” ‘część tułowia człowieka’; dotyczący brzucha, przeznaczony dla brzucha; ad ventrem partinens, ventralis Cn (2) : O tychże niedośtátkoch brzuchowych y trzewnych SienLek 99v.

Przysłowie: Wśfelka poflugá brzuchowa/ do brzuchá wchodzi y wbrzuchu fie chowa. March¹ A4.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »brzuchowy niewolnik«: Są brzuchowi niewolnicy/ A kufłowi fłuźebnicy. W odmęcie niecnót wichruią/ A kogo mogą zepfuią. GosłCast 53.

LZ